

"EDINOST"

Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanih ob torkih, četrkih in sobotah. Zjutranje izdaje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdaje stane: za en mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . f. 3.— " " " " 4.50 za pol leta . f. 6.— " " " " 9.— za vsa leta . f. 12.— " " " " 18.— Naročnine se plačevati naprej na naročbe brez priložne naročnine se uprava ne ozira.

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 23 nov., izven Trsta po 4. nov.

EDINOST

Oglaš se računa po tarifu v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglaš itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulice Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker ne frankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnine, reklamacije in oglaš se sprejema uredništvo ulice Molina pisarno št. 2. II. nadst. Naročnine in oglaš se plačevati loco Trst. Odprta reklama ogle se prosto pošto.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč“.

Javni shodi po okolici.

V nedeljo bodo nastopni javni shodi:

- V. okraj: v Bazovici „Pri lipi“ (Urbančič), ob 3 $\frac{1}{2}$ uri popoldne;
v Padriču pri g. Martinu Grgiču, ob 5. „ „
na Opčinah pri g. Iv. Goriupa, ob 6. „ „
II. okraj: v Lonjeru v gostilni pri g. Čoku, ob 3 $\frac{1}{2}$ „ „
Pri lovcu v gostilni „pri lovcu“ ob 5. „ „
VI. okraj: v sv. Križu v gostilni g. Maganje ob 11. „ predpoludne;
na Kontovelju v gostilni g. Štoke ob 3 $\frac{1}{2}$ „ popoldne;
na Proseku v gostilni g. Lukše ob 5. „ „

Jedini namen tem shodom je proglašanje kandidatov za občinske volitve.

Za ostale okraje bodo shodi v isti namen drugo nedeljo.

Javni shod

pol. društva „Edinost“ dne 1. februarja 1897.
v telovadnici „Tržaškega Sokola“

Za minoli ponedeljek zvečer je sklicalo politično društvo „Edinost“ javen shod v telovadnici „Tržaškega Sokola“. Udeležba je bila tolika, da je bila napolnjena vsa prostorna dvorana; došlo je kakih 600 volilcev iz V. kurije. Shod se je vršil ob urnem redu in povsem častno, toliko za društvo, ki ga je sklicalo, kolikor tudi za zborovalce same. Zborovalci so zanimanjem sledili izvajanjem govornikov Mandiča, dra. Gregorina in dra. Rybafa, dočim je predavanje dra. Pretnerja moralo izostati, ker je bil ta gospod močno prehlajen. Vnela se je tudi sicer precej živahna, toda zaresna in trezna razprava.

Predsednik Mandič je otvoril shod ob 9. uri zvečer nastopnim govorom:

Slavni shod! Dragi bratje!

V imenu političnega društva „Edinost“ Vas pozdravljam najpriskrnejše. Prej ko preidem na dnevni red, imam čast predstaviti Vam višjega komisarja, gosp. dra. Mahkoveca.

Dragi bratje! Pol. društvo „Edinost“, verno

svoji nalogi in uvaževaje težki položaj Slovencev sploh, posebno pa tukaj v Trstu in po njega okolici, sklicalo je tekom minolega leta in začetkom tekočega leta 17 oziroma 18 javnih shodov po tržaški okolici, da reši zelo važno nalogo. Na teh shodih je šlo za to, da okolica tržaška sprejme resolucijo, s katero se naprosi kraljeva vlada, da ustanovi za tržaško okolico posebne okrajno glavarstvo. Dopraviši zelo častno to težavno nalogo je sklenil odbor pol. društva „Edinost“, da skliče, če le mogoče, več javnih shodov v Trstu samem. Radi tega smo se zbrali tudi danes na poziv pol. društva „Edinost“ v tej dvorani, da razpravljamo o jako važnem vprašanju.

Znan Vam je menda program današnjemu razpravljanju. Jaz se nadejam, da boste pazljivo poslušali govore in možko odgovarjali na iste in da se bodele vedli kakor zreli možje.

Čeravno ni danes na dnevnem redu proklamacija kandidata za V. kurijo, si dovoljujem vendar par besedi o tem, kakor si jaz domišljam kandidata za V. kurijo.

Po mojih nazorih bi moral biti naš kandidat mož, ki je izšel iz delavskega ali obrtniškega stanu, mož, ki je skusil, kaj trpi delavec, kaj kmet,

tim nazaj v grad, oblečem platneno obleko ter si dam opraviti v gospodinjstvu, v kuhinji, povsod nekaj! Na mojo vero! pričujem že verjeti, da me je dolg čas izpopolnil, in da je jedenkrat postanem vrla gospodinja...

„Sreča, da kmalu nastopi lovski čas, in potem upam, da najdem malo razvedrenja. Najprej bosta potem Georges in moj oče, ki sta oba velika lovca, čisto prihajala k nam. Razven tega bodeš Ti tukaj, Ti... saj mi takoj poročiš, da prideš k nam, kaj ne da? Gospod Risler je dejal zadnjič, da si bolehn. Vzduh savignyjski ti bode jako dobro del.“

„Ta Te pričakuje od kraja vse, in jaz sama od nestrpljivosti jedva še dišem. Klara“.

Napisavši ta list, si je nadela Klara Fromontova — kajti prvi dnevi v avgustu so bili vroči in solčni — velik slamnik ter šla doli, da pismo svojeručno vrže v malo skrinjico, katero je sel izpraznil vsako jutro, ko je šel mimo.

Ta skrinjica je bila na koncu parka, tam, kjer se zavija velika cesta. Klara je postala jeden hip, opazujé drevje ob poti in počivaie, od solnca ogrevane travnike. Nekoliko delj je nekaj ženicev spravljalo poslednje snopovje. Na drugem mestu

mož, ki se ni izneveril svojemu narodu in svoji veri. Ta mož bi se moral poprej, nego sprejme kandidaturu našo, izjaviti, da bode zastopal v državnem zboru narodna načela. In potem:

Prvič, da bode za to, da zadobimo splošno volilno pravico. (Dobro- in živio-klici.) Mi smo imeli že do sedaj poslancev v državnem zboru, ki so izjavili, da bodo delovali za splošno volilno pravico in tej nalogi so ostali verni. Potezali so se tam za splošno volilno pravico.

Nadalje bi se moral naš kandidat zavezati, da bode deloval za svobodo tiska, da naše novinstvo ne bode ovirano po tiskovnih zakonih. Nadalje bi se moral naš kandidat potegovati zato, da zadobimo svobodo sestajanja ali zbiranja; svobodo zbirati se in tam razpravljati.

Nadalje bi moral naš kandidat delati na to, da se kmečki, delavski stan reši težkega davka, posebno indirektnega davka, katerega plačujejo kmet, delavec, obrtnik, sploh vsi nižji sloji.

Ta načela imajo najradikalnejša politična društva; in tako se tudi pol. društvo „Edinost“ izjavlja za splošno volilno pravico, za svobodo tiska, za svobodo govora, za narodne šole.

Mi smo za to, da bodo naše šole versko-moralne, ker tam, kjer ni vere, ni poštenja. A nekaj je, kar nas posebno loči od najradikalnejših pol. društev, to je, da naš kandidat mora biti tudi naroden. Naš kandidat bi moral delati na to, da bode naš jezik spoštovan v javnih uradib, da nam pribori to, kar že imajo drugi narodi. Vsi jeziki so priznani v Trstu, torej tudi turški, le slovenskega nočejo pripoznati. Naš kandidat mora torej imeti razum vseh drugih krepostij, tudi to, da je naroden, da je mož našega jezika, naše krvi, kakor sem že omenil v začetku. V tem moramo imeti slovo pred očmi, da bodo složni vsi naši stanovi v Trstu. Složni moramo biti od najvišjega gospoda do najnižjega reveža. Mi moramo držati trdo skupaj, da zmaga naš kandidat, ki ima take lastnosti, kakor sem jih naštel poprej. V tem zmislu se nadejam, da se bode tudi nadalje obravnavalo na tem shodu in za to Vas prosim, da se vedete trezno, da ne bode imel

se je oralo. A vsa melanholija teh nemih del je bila izgubljena za deklico, radujočo se, da bode zopet videla prijateljico.

Nobena sapica ni pihljala sem z visokih gričev na obzorju, noben glas ni šumel iz drevesnih vrhov, da bi jo svaril, da bi jo oviral v odposlatvi tega usodepolnega pisma. Vrnivši se v grad, je ukazala brez odloga, naj se za Sidonijo priredi lična soba tikoma njene.

List je šel verno svojo pot. Od zelenih, ed kovačnika okviranih grajskih vrat je hitel proti Parizu ter še tisti večer prišel v peto nadstropje v Rue de Braque, imejoč pešni kolek savignyjski in parfumovan s selskim vzduhom.

To vam je bil dogodek! List so čitali trikrat po vrsti, in osem dnij, do odhoda, je ležal na kaminu poleg relikvij gospe Chébeove, poleg ure steklenim zvoncec in čas iz cesarskih časov. Sidoniji je bil tako rekoč čudovit roman poln veselja in obljub, katerega je čitala, ne da bi ga odprla, opazujé same beli zavitek z lepi zaokroženo pisavo Klare Fromontove.

O možitvi se sedaj ni nič govorilo. Glavna stvar je bila sedaj toaleta, katero bode nosila o svojem pohodu v gradu. (Pride še)

PODLISTEK

25

Fromont mlajši & Risler starši.

ROMAN.

— Francoski spisatelj Alphonse Daudet, preložil Al. B. —

„... Tako daleč sem bila prišla v svojem razmišljanju, kar se je ded nenadoma obrnil k meni:

— „Kaj pa je z malo Sidonijo?... Veselilo bi me, videti jo nekaj časa tukaj.“ —

„Lahko si misliš, kako sem se vzradovala. Kako veselje z nova pričeti to priskrčno prijateljstvo, ki se je pretrgalo bolj v sled življenja krivde, nego-li v sled najine! Koliko si imave vendar povedati! Ti, ki si jedina mogla groznemu dedu izyabiti kakov smehljaj — Ti nam prineseš s seboj kratek čas, in uverjam te, da ga sila potrebujemo.“

„Lepi Savigny je tako puščoben! Misli si, da se me včasih zjutraj loti koketnost. Opravim se, napravim se lepo, izberem si prav zalo frizuro in ličen kostum. Potem se šetam po vseh dreveradih in najedenkrat razvidim, da sem si napravila vse stroške samo za labode, race, svojega psa Kisa in krave na paši, ki se pa navzlic temu še ne obrnejo ne, ko greš mimo. Od jeze potem le-

gospod komisar povoda, ker bi bilo obžalovati, da bi razpustil shod.

V tem zmislu vas pozdravljam še jedenkrat najpristneje ter prehajam k prvi točki našega programa.

G. dr. Gustav Gregorin bode govoril o državnozbornem volilnem redu in posebno o volilnem pravu v V. kuriji. (Dobro-klici.)

Z dnem 14. junija m. l. potrdilo je Njegovo Veličanstvo novelo, to je dodatek k dosedanjemu državnozbornemu volilnemu redu, s čemer je pridobilo volilno pravico kake tri milijone novih volilcev, kateri do sedaj niso uživali nobene volilne pravice.

Vsled tega razširjenja volilne pravice na tako maso novih volilcev je naravno, da je nastalo mej to maso zanimanje za javne stvari in v prvi vrsti za izid predstojećih državnozbornih volitev.

Do sedaj tega zanimanja ni moglo biti mej to maso iz naravnega uzroka, ker ta masa ni imela volilne pravice ter vsled tega ni mogla uplivati na zakonodajstvo.

Dosedanji volilni red je slonel namreč na načelu zastopstva interesov t. j. volilno pravico za državni zbor imeli so le nekateri privilegovani razredi državljanov.

To so bili:

- a) veliki posestniki,
- b) volilci mest, trgov in industrijalnih krajev,
- c) trgovinske in obrtne zbornice in
- d) volilci kmečkih občin.

Te štiri volilne razrede imenujemo volilne kurije.

Če si ogledamo bliže te štiri volilne skupine, razumemo takoj, zakaj se pravi, da sloni naš volilni red na principu zastopstva interesov ali koristij.

Poslanci velikega posestva zastopajo v prvi vrsti koristi velikih posestnikov;

poslanci mest, trgov in industrijalnih krajev zastopajo v prvi vrsti koristi privilegovanih svojih volilcev;

zastopniki trgovinskih in obrtnih zbornic zastopajo v prvi vrsti koristij trgovcev in obrtnikov in

zastopniki kmečkih občin zastopajo v prvi vrsti koristi volilcev takih občin, ki so napeprek, kakor v mestih, večinoma taki, ki plačujejo zemljiščni, hišni in obrtniški davek in ki so volilci v prvem in drugem razredu za občinske volitve, ali pa ki plačujejo vsaj 5 gld. direktnega, neposrednega državnega davka.

Javni shod

polit. društva „Edinost“ dne 24. januarja 1897. v sv. Križu.

(Dalje.)

Za besedo se je oglašil zborovalec M i h a K a m u š č i č:

Na vseh dosedanjih shodih se je govorilo tudi o šolstvu. Pravi politik opazuje vedno, da-li in v koliko napreduje narod. To opazujemo najzanesljiveje na šolstvu. Kjer so šole čiste, kjer se vrši pouk v svojem materinem jeziku, kjer je učitelj, ki ima pravo resnično skrb za vzgojo otrok: tam vidimo pravi napredek, vidimo, da so mladeniči vzrasli iz takih šol, bolj resni, trezni, mirni, na kratko: bolj izobraženi. Takega napredka v nas ne more biti, ker je naše šolstvo jako pomanjkljivo in zasnovano na povsem krivi podlagi. Tu se prezira pravo pedagogičsko načelo, da se pouk mora vršiti le v materinem jeziku, in uriva se tujščina in le tujščina. V naše šole pošiljajo bolj šibkih učiteljev, ki se v nemalo slučajih odlikujejo jedino s tem, da se nasprotniki naroda slovenskega. Iz takih šol in od takih učiteljev ne more biti pravega sadu. Tu ni pravega napredka, ker šola ni prav urejena, ker magistrat noče, da bi bila prav urejena, to pa zato ne, ker noče, da bi vi napredovali. Glede šolstva v okolici imajo mestna gospode le dvojno pred očmi: ali da propada, ali pa služi njih namenom. (Živahno pritrdjevanje.)

Nekaj sorodnega, kakor v šolstvu opažamo tudi v družinah. Kjer je družina prav urejena, kjer namreč stariši skrb za pravo domačo vzgojo, kjer stariši navajajo svoje otroke k zvestobi do starih slovenskih šeg in navad, tam vidimo, da kraljuje mir, značajnost in poštenje; v družinah pa, kjer so očetje vrgli od sebe spoštovanje do svojega

rodu, kjer za borni Judežev groš služijo drugorodcem, kjer za malenkostne koristi odtezajo otrokom tudi pošteno narodno šolsko vzgojo: tam vidimo, da so ljudje surovi, neprijazni. Da: med ono in to družino vidimo veliko razliko. Vse take pojave treba torej opazovati narodnemu politiku.

Rekel sem, da po naši okolici ni pravega napredka vsled navedenih vzrokov. No, sedanjí shodi so nas poučili, da vendar ni še tako slabo, kakor smo mislili in kakor hote mestna gospoda. Uverili smo se, da se lahko rešimo te okolice in jo navedemo na pot pravega in zdravega napredka: ako se bode ljudstvo držalo prave poti, ako bode skrbelo za vzgojo svojih otrok in ako, bode varovalo svoje otročiče pred vabljevimi šolami raznaredovalnicami. Varujte torej svojo mladino, ohranite jo sebi in narodu! (Barna pohvala.)

V tem zmislu je govornik predlagal sledečo resolucijo

Javni shod v sv. Križu, dne 24. januarja 1897., protestuje najodločneje zoper polasčevanje otrok v šolah po okolici. (Pritrdjevanje.)

V dodatek k tej resoluciji je predlagal predsednik M a n d i č še nastopno resolucijo:

Javni shod v sv. Križu dne 24. jan. 1897. prosi slavno c. kr. vlado, da zasnuje v sv. Križu prepotrebno šolo za klesarje. (Enmestno ploskanje.)

Za besede se je oglašil dr. Gustav G r e g o r i n: Glede zares umestne resolucije Mandičeve bi opozoril jaz spoštovane zborovalce, da treba v tej resoluciji poudarjati „šolo slovenskim učnim jezikom“, sicer bi se utegnile zgoditi, da vam dajo šolo, toda z laškim učnim jezikom, ker je slučajno tu nekaj laških delavcev. (Pritrdjevanje.)

Na to sti se soglasno in ob viharjem pritrdjevanju vsprejeli resoluciji K a m u š č i č e v a in M a n d i č e v a, poslednja seveda popolnjena po nasvetu d. r a G r e g o r i n a. (Pride še.)

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 4. februarja 1897.

Iz deželnih zborov. Včerajšnja seja deželnega zbora i s t r a k e g a je bila veleznamenita. Deželni glavar Campitelli je dal prečitati dopis namestništva, s katerim prijavlja isto, da Njegovo Veličanstvo namenuje sklicati bodoče zasedanje v Pulj, in se pozivlja zbornica, naj ukrene potrebno za premeščenje deželnega odbora. O tem dopisu se je vnela razprava. Italijanska gospoda so povdarjali, da bode to premeščenje stalo pokrajino velikih žrtev. Stvar so izročili političko-ekonomičskemu odseku. Potem so se rešile razne prošnje za podpore, so se odobrili računski zaključki šolskega in penzijskega zaklada za učitelje za leto 1895 ter se je odobril proračun teh dveh zakladov za leto 1897. Iz volitvi posl. J e n k a in M a n d i č a sti se odobrili, kakor smo že javili v današnjem jutranjem izdanju. Gospoda so se slednjič vendar uverili, da ne kaže boriti se zoper voljo naroda.

Tudi včerajšnja seja dež. zbora goriškega je bila znamenita. Naši posl. so namreč stavili več potrebnih resolucij. Ker pa je zbornica odklonila nujni predlog posl. Tume za osnutje upravnega odbora, so vsi naši poslanci ostavili zbornico ter so izjavili, da se — razen razprave o proračunu — ne bodo udeleževali razprav, dokler ne bode jamstva za boljše odnose. Postopaje italijanske stranke, podprte od deželne oblasti, je tako, da ne dopuščajo zloznega dela na korist dežele. Po odhodu slovenskih poslancev je bila seja nesklepčna in se je morala zaključiti. — Da, da, gospoda Italijani, tempi passati, ko so naši ljudje igrali ulogo — neumnih dobrovoljčkov! Slednji čas je bil, da smo jeli misliti in — delati za — se!

„Neue Freie Presse“ in tržaški dogodki. Tu imamo zopet, kar trdimo vedno: židovsko vprašanje ni versko, ampak je narodno. To je: židje se ne razlikujejo od nas le po veri, ampak tudi po plemenu. Oni so pleme zase! Ko gre za koristi tega plemena, so židje solidarni med seboj, ne glede na druge narodnosti, med katerimi žive. Na Dunaju je glavno glasilo židovstva „Neue Freie Presse“. Ta naloga — braniti in zagovarjati židovstvo — je prisihla ta list, da se je tudi sedaj, ob krizi tržaški, najodločneje postavil na stran židovske klike, ki je vladala dosedaj v naši me-

stni zbornici in ki je, v strahu za to svoje gospodarstvo, uprizorila demonstracijo zoper pravične in v zakonu utemeljene naredbe namestništva v obrambo volilnega prava raznim slojem prebivalstva. To glasilo se ni malo ne briga za dejstvo, da so po velikem delu nemški uradniki, za katere se je potegnulo namestništvo; „N. Fr. Presse“ pozablja na svoje „nemštvo“, ko gre za židovski interes; kakor žrtvuje mirnim srcem madjarskemu molohu svoje Nemce na Ogorskem, ker tako zahteva židovski interes.

„Neue Freie Presse“ se je torej potegnila za našo odstopniško kliko, sestavljajočo se iz židov in njih podajačev. Kakor pa je bila vsikdar grožnja glavno sredstvo temu židovskemu glasilu, tako se grozi in preti tudi sedaj; malone, da ne pozivlja Italijanov, naj mečejo bombe in petarde, da pokažejo vladi drznost njenega početja. — Pravi, da Italijani tržaški nimajo ribje krvi v sebi. S tako politiko da se navaja le voda na mlin one mladine, ki meče petarde.

Ali si je možno misliti večje podlosti? Torej prizanašale naj bi se irredentovski mladini vse nezakonitosti le zato, da ne bode metala petard. To bi bilo ravno tako, kakor da bi rekel državni pravdnik: nikari zameriti se tatovom in razbojnikom, sicer bode kralji in pobijali še bolj! Ali se more država, ako jej je le količkaj do lastnega ugleda in lastne varnosti, postaviti na tako stališče nasproti takim destruktivnim elementom? Ne more se! Zato pa se nadejamo, da vlada ne bode poštevala skovikanja ljudij, ki zagovarjajo krivico vsikdar, ko zahteva tako njih lastna korist, in ki so vrgli od sebe ne le sramoto, ampak nimajo v sebi niti iskricice avstrijskega patrijotizma. Tudi v Trstu mora veljati zakon, ne pa petarde.

Zoper kugo. Londonski „Daily News“ javlja iz Rima, da bode jeden glavnih predlogov na mednarodni zdravstveni konferenci v Benetkah ta, da se morajo vse ladije, prišedše iz Bombaya, desinficirati v sueskem prekopu in tam da morajo tudi prebiti svojo karanteno. Takim ladijam, ki bode imele morda bolnih za kugo ali pa tako blago, ki prav lahko razširi kužne bolezni, takim ladijam bode zabranjena pot skozi kanal. Ako bi se Angleška morda upirala tem naredbam, bode nekatere evropske države izvele bojkotažo zoper vse angleške ladije, prihajajoče iz Indije.

Državni dolgovi Evrope. Pariški „Economete Evropeen“ objavlja o dolgovih pogl. vitih držav Evrope te-le primerjajoče podatke.

Prvo mesto zavzima Francoska, kajti nje absolutni državni dolg iznaša 26 milijard, a ves javni dolg 31 milijard. Ta dolg iznaša skoro dvakrat toliko, kakor dolgovih dragih velikih evropskih držav. — Angleška ima 16 milijard frankov javnega dolga, Nemčija 14½ milijard, skoro baš toliko iznaša javni dolg Rusije, v tem ko imata Avstrija in Italija vsaka kakih 12 milijard. Španija ima 6 milijard in mala Portugalska 3740 milijonov.

To so absolutne številke. Ako pa se smatra razmerje, koliko pride v vsaki državi na slehernega prebivalca, dobimo: Francija 815 frankov na glavo, Portugalska 794, Nizozemska 484, Italija 419, Angleška 415, Belgija 346, Španja 338, Grška 334, Avstrija 312, Nemčija 295, Romunska 234, Rusija 161, Danska 110 in Bolgarska 65 frankov na vsakega prebivalca.

Kakó je v Indiji pod angleškim gospodstvom? Indijski listi se zahvaljujejo moskovskemu mitropolitu, „Moskovskim Vjedomostim“ in „Novemu Vremenu“, ker so pozvali ruski narod, da naj pomore stradalajočim Indijcem. Nadalje pravijo: „Za Boga, ne verujte angleškemu narodu in angleškemu časopisju o stanju bédnikov v Indiji. Tujci imado v Indiji vedno vsega dovolj, no, milijoni in milijoni domorodnega prebivalstva pa stalno trpi zaradi uboštva in angleške lakomnosti. Kdor pozna, kaj je siromaštvo, ta naj pomaga. Ne pošiljajte nam pa pomoči po Anglo-Indijcih; naš narod jih ne ljubi, ker občujejo hladno ali celo osorno z njim. Ne pomagajte nam niti potom britiških misijonarjev, ker oni ne poznajo naroda in niso pravi in iskreni prijatelji Indijcev. Da bi vaš blagodušni vzgled probudil trde Angleže in druge krščanske narode! Oj Rusi! Najplemeniteje je, izpodbijati sovražnike ljubeznijo!

Isti listi pravijo konečno, kakó je 1½ milijona Armencev srečnih in svobodnih v Rusiji, do-

čim siromašni Indijci postajajo bednejši od dne do dne. Niti jeden Indijec ne more biti častnik v vojski, niti misijonar. Izmed toliko milijonov kristjanov ni niti jeden sam Indijec škof.

Različne vesti.

Nadvojvoda Fran Ferdinand d'Este, odpotoval je iz Ajaccia, Korzika, v Algir. Spremljata ga jeden komornik in osebni zdravnik. V Algiru namenuje ostati nadvojvoda samo 14. dni.

Osebnosti. Podpredsednik finančnega ravnateljstva tržaškega, dr. Schuster, vrnil se je z Dunaja v Trst.

Soproga naučnega ministra, bar. Gautsch, odpeljala se je z hčerjo iz Gorice na Dunaj.

Za državnozborske volitve. Z včerajšnjem dnem 3. februarja je pričela doba za reklamacije in bode trajala do 10. t. m. V tej dobi ima vsakdo pravico iti na magistrat in upogledati v imenike volilcev. Ako ni vpisan, ali ako vidi, da ni vpisano več drugih, ki imajo pravico, ali ako je vpisanih takih, ki nimajo pravice, sme zahtevati, da se upišejo prvi in da se brišejo poslednji. Te reklamacije je torej uložiti najdalje do dne 10. t. m. Pozneje reklamacije se zavrnejo. (Isti rok velja tudi za deželo in je reklamacije ulagati na dotičnih občinskih uradih.) O reklamacijah bode odločalo namestništvo.

Za volitev v V. kuriji so oblasti že ukrenile vse potrebno. Z ozirom na veliko število volilcev (kakih 40000) bode v Trstu in v okolici več volilnih sekcij. Okolica bode volila:

1.) Prebivalci: iz Škedenja, Čjarbole, sv. M. M. Spodnje in Zgornje v šolskem poslopu v Via del Istria. 2.) Rocola, Kjadina in Lonjera v šoli pri Revoltella; 3.) Gvardjele, Kolonje in Škorklje v šoli v ulici Kandler; 4.) Barkoveli, Grete in Rojana v šoli v Rojanu; 5.) iz Bazovice, Ban, Gropade, Trebč, Občin, Proseka, Kontovelja in sv. Križa v šoli na Opčinah. Možno pa je, da se ta razredba še opremeni!

To velja za V. kurijo. Vsakdo, ki meni, da mu gre volilno pravo v tej kuriji naj se prepriča, ali je vpisan ali ne.

Sedaj pa še poseben opomin onim 200 volilcem, ki so ravnokar potom reklamacije zadobili volilno pravico za občinske volitve. Ti volilci so ob enem dobili volilno pravico tudi za državni zbor in sicer v prejšnjih kurijah in v novi V. kuriji. Imajo torej pravico dvakrat glasovati za državni zbor. Prepričajte naj se torej, ali so vpisani toliko v liste za V. kolikor za dosežanje skupine.

Ako vidi kdo, da ni vpisan, naj se obrne do naših odvetnikov in sicer po tem le redu:

za VI. in IV. okraj (Rojan, Greta, Barkovlje, Kontovelj, Prosek in Sv. Križ) do odvetnika dra. Gustava Gregorina, Via Molin piccolo št. 3.

za III. in V. okraj (Vrdela, sv. Ivan, Škorklja, Opčine, Bane, Trebče, Padriči, Gropada in Bazovica) do odvetnika dr. Mateja Pretnerja, Corso, piazzetta S. Giacomo št. 1

za I. in II. okraj (Škedenj, sv. Mar. Magdalena zgornja in spodnja, Rocol, Kjadina, Lonjer, Katinaara), do odvetnika dra. Otokarja Rybača, Via San Spiridione št. 3;

za mesto pa po abecednem redu in sicer od A—G do odv. dr. Gustava Gregorina; od H—P do odv. dr. Mateja Pretnerja in od R—Z do odv. dr. Otokarja Rybača.

Doneski za moško podružnico družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu. Po shodu v Trebčah je nabrala vesela družba „pri Mičelu“ na Opčinah 6 kron 30 st. G. J. N. je poslal 7 kron 48 st., nabrane v krčmi gosp. M. Kovač v ulici S. Lucija, od teh je daroval g. Ivan N. Čeh 2 kroni. Flenčakajnerji so nabrali 2 kroni 20 stot. Škedenjska cerkvena glasbena matica je darovala dve kroni 30 stot. v znak veselja, da se je vsaj enkrat korporativno znasla. Treznomisleči ricmanjski igralci so darovali 2 kroni 10 st. G. Andrej Gregorc v Lipici je daroval 6 kron. —

Za podružnico družbe sv. Cirila in Metoda na Greti je daroval g. Fr. K. 3 gl. Preč. gospod Fran Guštin, kapelan v Rojanu, je nabral pri razdaji Mohorjevih knjig 10 gl. 50 novč. Gosp. Danilo je daroval 1 kreno.

Križa v tržaškem mestnem svetu. Tukajšnji službeni list javlja v včerajšnji svoji številki v neslužbenem delu, da je odstopil župan

dr. Pitteri izročil c. kr. namestniku vitezu Rinaldinju svojo ostavko in ono pismo, v katerem prijavlja 33 članov „liberalne“ večine svoj odstop. Namestnik da je rekel, da vlada ukrene potrebno, dotlej pa da mora župan ostati v svoji službi.

Zakaj je odstopila „liberalna“ večina mestnega sveta tržaškega? Zlobni jeziki, — ki pa včasih vendar govoré resnico —, trdijo da je odstopilo minolega ponedeljka onih 33 „onorevoli“ zaradi tega, ker se jim je istega večera — mudilo na ples „Lege nazionale“. Isti jeziki pravijo, da je bilo na omenjenem plesu res prilično število odstopivših „onorevoli“, „garda“ z galerije pa — „in corpore“.

„Slovenski Narod“ se je v svoji številki od 29. m. m. postavil na povsem novo, v novinstvu neobičajno stališče glede odgovornosti uredništva za različne stvari, ki stoje v listu. V tem pogledu „Slov. Narod“ ne pozna razlike med stvarmi, ki se pišejo v uredništvu samem, in pa med dopisi, ki mu prihajajo od zunaj. Mi razumemo stvar drugače. Nasproti oblasti je pač odgovorni urednik odgovoren za vse, ali to odgovornost treba vendar razlikovati od moralne odgovornosti pred javnostjo. Ako tako razlikovanje ne bi bilo dopustno, ako bi namreč urednik moral nositi moralno odgovornost tudi za stvari, o katerih resničnosti niti ne more soditi, potem — vprašamo gospódo pri „Narodu“ —, kje je pošten urednik, ki bi sploh hotel in mogel vsprejemati dopise z dežele? Še drugo, rekli bi skore: reakcionarno in nazadnjaško načelo bi hotel uveljaviti „Narod“, a trditvijo, da je uredništvo odgovorno za vse, ako se dopisnik ni podpisal. Zahteva, da bi se morali dopisniki podpisavati, je naravnost pogubna. „Slov. Narod“ ve dobro, da novinarji čisto dobivajo najboljnih in zanesljivih informacij uprav od takih strani, ki se ne hote izpostavljati javno, dobro vedó, da bi s tem morda spravili v nevarnost celó svojo ekzistencijo. Lahko rečemo, da bi bila ob tem načelu absolutno nemogoča vsaka borba zoper nedostatke na raznih napravah in institucijah. Dotičnik, ki je preskrbel podatke, se ne more in ne sme podpisati, a urednik, ako je pošten, zopet ne more vsprejeti moralne odgovornosti za stvari, katerih resničnosti sam ne more dokazati. Ergo? V koš! Nedostatki pa naj cveto mirno dalje v škodo naroda! Uradniki naj nam le kršijo prava — brez graje in brez odpore! To bi bila posledica!

Toda vzemimo naš konkretni prepisni slučaj se „Slov. Narodom“: vprašanje uličnih napisih v Ljubljani! Mi smo priobčili izjav za in proti postopanju večine v mestnem svetu. Ako smo odgovorni za to, kar je pisal oni, ki je grajal, smo pa — tako zahteva najpriprosteja logika — odgovorni tudi zato, kar je pisal oni, ki je zagovarjal. Ali je pa mogoče identifikovati se z dvema menenjami, stoječima si diametralno nasproti? To je vendar nezmisel, da gorjé! Stvar je jednostavno taka: mi smo dali besedo Petru in Pavlu z lahko u-mevnim namenom, da se zbistrijo pojmi, odgovarjati pa morata za svoje besede Peter in Pavel! Kako, za božjo voljo, naj pa vemo mi, ki živimo v Trstu, kaj sta govorila v Ljubljani Povše in dr. Tavčar? — Seveda nas apostrofuje „Narod“, da bi morali preklicati, ko smo videli, da smo bili mistificirani. To jedino da bi bilo „honorovo“ v takem položaju. No, no, počasi, počasi! Najprvo rečemo lahko mirne vestje, da smo ravno mi bili vsikdar najlojalnejši morda med vsemi slovenskimi listi, ko je trebalo odpirati predala lista tudi nasprotnemu menenju, kakor tudi v priznavanju svojih morebitnih zmot. Tako hočemo tudi to pot priznati, da smo bili ministifikovani, kakor hitro bomo prepričani o tem. Danes pa še nima mo takega prepričanja, kajti naš prvi dopisnik še vedno vztraja pri svoji trditvi, a poleg tega nam je pred par dnevi pisala oseba, ki ni baš nepri-ljubljena v krogih „narodne stranke“, in o kateri se niti ne moremo misliti, da bi se lagala: da je bilo res tako, kakor je trdil naš dopisnik. Kakor se vidi torej, je stvar vsaj dvomljiva. Zakaj naj bi torej rekli, da smo bili mistificirani, ko niti ne vemo in nismo prepričani, da smo bili?!

Da pa še bolje dokažemo vso nezmislčnost argumentiranja „Narodovega“, poseči hočemo po par izgladih iz — „Slovenskega Naroda“.

Kakor znane, se je v našem Križu izvršil

fenomenalen preobrat v mišljenju. Iz sovražnikove trdnjave je postala naša trdnjava, najboljša trdnjava v vsej okolici. Ta preobrat je posledica jako previdne in natančno proračunjene akcije, ki nam je pridobila uglednih in imovitih mož. Prvi čin te akcije je bil „Sokolov“ izlet v sv. Križ. A kaj se je zgodilo v „Narodu“? Par dni pred izletom je ta list priobčil dopis, ki bi bil kmalu pokvaril — vse, ker je bilo v njem ljuto napadena oseba, na kateri je takorekoč slonel ves naš načrt. Nevarnost je bila, da se izjalove vsi naši računi, ne le za izlet, ampak tudi — za sedanje volitve. Da si ogorčeni, nismo zinili ni žal-besede proti „Narodu“, dobro vedó, da ljubljanske uredništvo ne more vedeti, kaj se godi v Trstu.

Prestopimo k drugemu, še bolj kričečemu slučaju. O začetku tega volilnega gibanja se je zatrosila v svet vest, da mi kandidujemo v V. kuriji urednika Jakica. V tem uredniku je nekako posebej nabrajena najradikalnejša narodna smér in gotovo je, da bi ta kandidatura nale-tela na najhujši odpor od strani vlade. Ker pa se italijanski srditeži zaresno boje naših glasov v V. kuriji, hoteli so že a priori nahujkati proti nam le vlado, ampak tudi vse zmerneje življe in nas tako — omrziti! To je bil namen naših nasprotnikov — lopovstvo, kakor se je izrazil neki poslanec istrski.

In „Narod“ je mirno ponatisnil ta drzni, zo-per nas naperjeni maneuver, a preklical je to vest šele v sinočnji številki. Kaj bi rekel „Narod“, ako bi mi hoteli njemu naprtiti odgovornost za ono vest? Ako bi mu očitali, da nam je hotel škoditi ter da se je identifikoval z našimi nasprotniki? Protestoval bi gotovo in rekel bi, da je ponatisnil v dobri veri. Vidite torej!

A če že govorimo o mistifikacijah, rečemo lahko, da nam ni toliko zamere, ker smo se dali — ako smo res mistifikovani? — mistifikovati od svojega rojaka, kateremu moramo verjeti; ali „Narod“ se je dal mistifikovati od — židovskih nasprotnikov, pred katerimi treba skrajne previdnosti slovenskemu novinarju že a priori in v vsakem slučaju.

Zoper načelo, kakor je hoče uveljaviti „Narod“ ozirom na odgovornost uredništva za dopise brez podpisa v listu, ki opisujejo stvari, o katerih resničnosti uredništvo ne more soditi samo, se moremo torej izjaviti najodločneje toliko v imenu dopisnikov, ki hote koristiti narodni stvari, a ne morejo svojega imena dajati v javnost, kolikor v imenu svobodnega gibanja uredništva, torej: v imenu koristi našega novinstva.

Gospodu Iv. Fajdigi v Kamniku: Na Vaše „Literarno pismo“ naj konstatujem samo to, da spisa „Nazaj, nazaj...!“, ki je bil šifriran s črko „r“ nisem pisal (niti inspiriral) jaz, nego neki gospod iz Ljubljane. Radi tega ne zadene Vaše očitane „skrivanju“ in „zabavljanju“ mene! — Zajedno pa bodi vnovič povedano vsem dopisnikom „Edinosti“, da naj nikar ne podtikajo vseh dopisov, dotikajočih se literature, vedno le meni! „Edinost“ ima povsod sotrudnikov, ne pa samo mene! Fran Govékar.

„Unter-Koschana“. Pred seboj na mizi imamo poštno-prejemni list, na katerem je pritisnjen pečat pošte v Spodnji Košani. Košana je menda nekje na Pivki, in na Pivki menda ni toliko Nemcev — ako nismo slabo podkovani o narodnostnih odnosajih na Kranjskem — da bi bil opravičen pečat se samonemškimi podpisom. To vemo, da v Trstu se slavna poštna uprava boji vznemirjati živce ljubezuive laške gospode se slovenskimi tiskovinami; čuden razlog sicer to, ko treba deliti le pravico, ali razloga samonemškemu pečatu v Spodnji Košani, tega pa res ne vemo. Prosimo odgovora slavno poštno ravnateljstvo.

Veliki ples „Trž. podp. in bralnega društva“ bode prihodnjo soboto v redutni dvorani „Politeama Rossetti“. Svirati bode oddelek godbe peš-polke št. 87. Začetek ob 8. uri zvečer. Členi in prijatelji tega lepo procvitajočega društva so vabljani najuljudneje na to veselico.

Pevsko društvo „Hajdrih“ na Proseku vabi na veselico, ki bode v nedeljo dne 7. februarja v prostorih gosp. Marina Lukše. Razpored: 1. A. Nedved: „Rožici“, mešani bor; 2. F. S. Vilhar: „Guslam“, možki zbor; 3. H. Sattner: „Na planine“, mešani zbor samspevom baritona; 4. I.

pl. Zajc: „Sliepac Marko“, možki zbor, samospelom baritona. 5. J. Aljaž: „Triglav“ možki zbor. 6. „Ultra“, veseloigra v enem dejanju; 7. Ples. Začetek točno ob 6. uri zvečer. Ustopnina k besedi 20 nč. za osebo, sedeži 10 nč.; k plesu 1 gl. za gospode. Med posameznimi točkami in pri plesu bode sviral orkester „Piccoli“.

Ker je čisti dobiček namenjen nabavi društvene zastave, se bodo darovi sprejemali hvaležnostjo.

Veliki ples pavskega društva „Velesila“ v Škedenju. Dne 13. svečana t. l. priredi naše društvo „Velesila“ veliki ples v dično okrašeni dvorani g. Matije Sancin „Vrba“, pri katerem bode svirala domača godba. Natančneje sporočimo prihodnjič.

Bratstvo in pevsko društvo „Slavec“ v Ricmanjih bode imelo v nedeljo 7. t. m. ob 4 uri popoldne izvanredni občni zbor v novi društveni dvorani. Na dnevnem redu bode: 1. Nagovor predsednikov ob otvoritvi nove dvorane. 2. Poravnane starega dolga. 3. Vsprejemanje novih udov. 4. Morebitni nasveti.

Udije in neudje!

Prihitite v društveno sobo, pustite vse osebnosti doma ter združite se v društvu, kateremu je namen edino le naobrazba naroda, da ne zaostanemo za drugimi, ki bi radi videli, da stanemo v vedni temi.

K polnoštevilni udeležbi Vas opetovano vabi ODBOR.

Podpora bednikom sežanskega okraja. Ministerstvo za notranje stvari je dovolilo bednikom v sežanskem okraju 4000 gl. podpore. Ta denar se uporabi deloma za nakup živeža in semen, ako pa bode treba, tudi za izvršitev kojega delajavne koristi, kakor n. pr. uravnava koje ceste. Na ta način bi našli najbolj potrebni ljudje zasluzka.

Odbor akad. tehn. društva „Triglav“ javlja, da se bode vrnilo V. javno radno zborovanje v soboto dne 6. t. m. s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika, 2. poročilo odborevo, 3. poročilo revizorjev, 4. ocenjevanje predavanja v zadnjem zborovanju (ocenjuje fil. Verstovšek), 5. predavanje: „O kletvah v slovanskih, zlasti jugoslovanskih narodnih pesnih (fil. g. Kostial), 6. revizija društvenega poslovnika izključno do točke 47., 7. slučajnosti. Lokal: Društvena čitalnica. Za odbor. Živno Lapa jne t. č. tajnik.

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu januarja 1898 je 131 strank uležilo 28.583 gl. 31 nč., 36 strank uležilo 7.506 gl. 53 nč., 34 strankam se je izplačalo posejil 22.440 gl.; stanje ulog (453) 149.608 gl. 80 nč., denarni promet 87.571 gl. 10 nč.

Vražja loterija! Te dni je umrla na Dunaju ženska, ki je bila pred leti še lastnica štirih hiš. Poslednja leta pa je zapravila vse svoje premoženje in nje dediči so dobili samo 200 gl. Pokojnica je ostavila beležko, iz katerih je razvidno, koliko denarja je zapravila v loteriji in koliko je dobila. V loterijsko žrelo je znosila nič manj nego 38.240 gl. (!!), dobila pa je vsega — 5.000 gl. Torej je žrtvovala vražji svoji loterijski strasti 33.240 gl.! V ostavini pokojne loteristkinje se je našlo kakih 100 različnih „sanjskih bukvic“ in loterijskih navodil in pa „zaznamek srečnih števil“ za leto 1897.

Za gimnazij za ženske v Galiciji. Predvčerajšnjem se je sešlo v Lvovu več odličnih poljskih gospa pod predsedstvom gospe Szczepanovske, soproge bivšega državnega poslanca. Ta zbor ženskih je soglasno vsprejel resolucijo, glasom katere naj se izmed ženskih zasnije ožji odbor, ki naj predloži deželnemu zboru prošnjo na vlado, da le-ta osnuje poljski gimnazij za ženske.

Dunajski zdravniki, ki gredo v Indijo. Predvčerajšnjem so dospeli z Dunaja v Trst oni zdravniki, ki potujejo po nalogu akademije znanosti v Bombay, študirat kugo. Ti zdravniki so: dr. Mauer, Pösch, Albrecht in Kohn. Včeraj so se odpeljali Lloydovim parnikom „Imperator“ v Indijo.

Sibirija — zdravilišče. Neki ruski učenjak je predložil, naj se v Sibiriji zgradijo zdravilišča za ljudi, bolne na prsih. Res je, da je po nekaterih krajih včasih do 50 stopinj mraza, toda človek se prav lahko privadi takemu hudemu mrazu. Ta mraz namreč ni niti najmanj škodljiv, ker ni ne vlažnosti, ne vetra. V Sibiriji se valed čistega zraka niti ne pozna jetike in kdor je bolan na prsih, ozdravi v Sibiriji gotovo.

Zverinska mati. V neki vasici v okolici Belecervke na Moravskem so razkrili strašno hudo delstvo. V nekem malem, smrdečem in strašno umazanem hlevu našli so zaprtega 27letnega mladenciča, katerega je imela njegova lastna mati tam zaprtega že celih pet let. Mladencič je bil povsem nag in tako strašno umazan, da ni bil niti podoben človeku. Jesti je dobil le redko kedaj kakšne odpadke, ki ne bi bili niti za prašiče. Lakota ga je silila, da je užival svoj lastni gnoj! Nesrečnež je bil nezakonski sin in zverinska mati se ga je hotela znebiti. Nečloveške babo so zaprli; siromaka so prepeljali v bolnišnico, toda tam je umrl.

Židje na Madjarskem. Na Ogerskem je bilo 1785. leta 75.089 Židov, 1805. leta že 127.846, 1840. leta 241.632, leta 1846. jih je bilo 263.030, 1856. že 413.118, leta 1870. so prekoračili pol milijona, kajti bilo jih je 552.133. Od leta 1785. pa do 1870. so se pomnožili več nego sedemkrat, sedaj jih je pa že preko 600.000. Seveda, sedaj je na Madjarskem, v dobi „liberalizma“, pravi „zlati vek“. — Največ Židov je sev v Budimpešti, toda ne manjka jih niti po najskromnejših kotih Madjarske. Vsa velika podjetja in denarni zavodi so v židovskih rokah; madjarsko plemstvo prodava v velikem razmerju svoja posestva židovskim bogatinom. Uboštvo pa se množi vseh židovsko-liberalne politike na vse strani, seveda po največ med kmeti in malimi obrtniki.

Mož, ki si je napravil svojo mrtvaško krsto. Iz Genfa, Švica, pišejo: V okraju Murl je umrl te dni mizar Ayol. Mož je podlegel neozdravljivi bolezi, na kateri je bolehal dolgo časa. Čim mu je bil povedal zdravnik, da ni več nadeje, da ozdravi, udal se je mož v nemilo svojo usodo z redko resignacijo. Sklenil je uporabiti zadnje dni svojega življenja v to, da si napravi krsto, v kateri naj ga pokopljejo. In res se je lotil dela z ono malo močmi, kolikor mu jih je še ostalo. Vso svojo skrb je obrnil v okrašenje svoje mrtvaške krste in ko je završil delo, umrl je od velikega napora.

75.000 kron je glavni dobiček velike Inomostske 50 nč. loterije, kateri se izplača v gotovini z samo 20% odbitkom. Opozorjamo čestite čitatelje, da bode žrebanje nepreklicno dne 20. februarja.

Loterijske številke, izžrebane dne 3. t. m.:
Praga 24, 9, 82, 6, 15.
Lvov 87, 60, 67, 77, 74.

Najnovejše vesti.

Poreč 4. Včerajšnja seja, v kateri je prijavil vladni zastopnik premeščenje deželnega zbora v Pulj, ni bila barna kakor se je pričakovalo. Večina italijanskih poslancev je v skrbeh radi moralnih in materialnih posledic tej odredbi ter nameruje potom milosti izposlovati, da se ta odredba ne izvrši.

Za slabotne

bolehave valed pomanjkanja krvi ne živcih, blede in slabotne otroke; izvrstnega okusa in proskusenega učinka je železnato vino lekarja Piccolija v Ljubljani. (Dunajska cesta)

priporočeno od mnogih zdravnikov. — Pol literarna steklenica volja 1 gl., pet pol literarnih steklenic 4 gl., 50 kr.

Trgovinske brzojavke in vati.
Budimpešta. Pšenica za jesen 741 742 gresen za spomlad 1896 789 do 790 Oves za spomlad 598—600. Kava za spomlad 656—657. Koruza za maj-juni 1897. 884-886 Pšenica nova od 75 kil. f. 840—845 od 79 kil. f. 850—855, od 80 kil. f. 855—860 od 81 kil. f. 860 865, od 82 kil. for. — — — — —, došen 810—815 prosa 565—570

Pšenica: Ponudbe silne, mlini rezervirani. Ceno mlačne. Prodaja 12.000 mt. st. Vremelepo.

Trg. Notranji sladkor for. 11.80 maj 12.16 mirno.

Praga. Centrifugal moli, postavljene v Trst. V carino vred pošiljatelj precej f. 8225 — — — — — Comcaas 33-50 33-75 Četvrti 34-25. V glavah sedih 36 — — — — — bolje Havre. Kava Santa. gl. d. storaga na januar 62-50 63-50 maj 63-50.

Hamburg. Santos good average za mare 51. — — — — — maj f. 51.50, za september 52.50 za december 53. — — — — — mlačno.

Dunajski borski 4. februarja 1897.

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	101.95	102.05
„ „ v srebru	162.30	102.25
Avstrijska renta v zlatu	123.30	123.65
„ „ v krouh	101.15	101.20
Kreditne akcije	275.50	276.10
London 10 Let.	119.70	119.70
Napoleon	9.52	9.52
20 mark	11.73	11.73
100 italj. li.	45.35	45.35

Velika Inomost-ka 50 nč. loterija

Glavni dobitki

75.000 kron v gotovini z odbitkom 20%

Srečke po 50 nč. priporočajo: Giuseppe Bolaffio, Alessandro Levi, Mandel & Co., Girolamo Morpurgo, Ign. Neumann, Marco Nigris, Enrico Schiffmann, Il Mercurio.

SVOJI K SVOJIM!

Acquedotto št. 9. (nasproti „Latteria Svizzera“)

Novo skladišče

OLJA

kisa in mila

Prodaja se na drobno in na debelo.

Cene:

olje jedilno: po 28 nč. lit., fino po 32-36 nč. lit., finejše po 40-44 nč. lit., namizno pol fino po 48-52 nč. lit., namizno fino po 56-60 nč. lit., namizno extrafino po 64-68 72 nč. lit., — Kis od 4 do 24 nč. lit. Sprejemajo se tudi naročila, na dom franko pustivši na posodo vrč iz kositarja. — Ker je blagó prve vrsti, se toplo priporoča slav. občinstvu. Udani Anton Siroc

Cassa di Risparmio Triestina

(Tržaška hranilnica)

Sprejemlje denarne uloge v bankovcih od 50 nč. do vsacega zneska vsak dan v tednu razen praznikov, in to od 9—12. ure popoldne. Ob nedeljah pa od 10—12. ure popoldne. Obrsti na knjižice 3%
Plačuje vsak dan od 9—12. ure popoldne. Zneske do 100 gl. precej, preko 100 do 1000 mora se odpovedati 3 dni in zneske preko 1000 gl. pa 5 dni.
Eskomptuje menice domicilirane na tržaškem trgu po 3%
Posužuje na drž. papirje avstro-ogerske do 1000 gl. po 4%
Višje zneske od 1000 do 5000 gl. po 5%
Daje denar proti vknjiženju na poseti v Trstu. Obrsti po dogovoru 2—24
Trst, dne 5. maja 1894.

Cudo v ceno!

38 kosov za 1 gl. 80 nč.

Nikdar več v življenju se ne ponudi ta redka prilika dobiti za samo 1 gl. 80 nč. sledeče krasne in koristne predmete:

- 1 krasno pozlačeno uro z lepo verižico na minute točno regulirano, kar se jamči za jedno leto;
- 2 gumba za zapestnice iz zlata double z patentovanim zapiralom;
- 1 pariško kartičico za zebe;
- 1 žvepleničino;
- 1 krasno žepno knjižico v platno vezano;
- 1 elegantno pariško naprsko iglo za gospe, zadnja novost;
- 1 krasno iglo za ovratnice z umetnimi briljanti;
- 3 „ gumb za srajce z imitiranimi briljanti;
- 1 gumba za ovratnike iz zlata double in patent zapiralom;
- 1 jako eleganten prstan za gospe z umetnim kamenom;
- 1 krasen žep za cigarete;
- 1 krasen ustnik za cigarete;
- 1 krasno žepno zrcalo z brušenim steklom;
- 10 komadov finega papirja za pisma in 10 omotov.

Vse te predmete 36 kosov z uro vred prodajamo od sedaj naprej za samo 1 gl. 80 novč.

Dobiva se dokler je v zalogi proti poštnemu povzetju od pariške filijalke

F. Windisch v Krakovem

Krakovska cesta št. 49 /F.

NB. Kar ne ugaja, vsprejme se takoj nazaj.

Nič več kašlja!

Balzamski petoralski prah

ozdravi vsak kašelj, plučni in bronhijalni katar, dobiva se v odlikovani lekarni

PRAXMARER „Ai due mori“ Trst, velik trg.

Poštno pošiljavo izvršujejo se neutegeta.

Narodnjakinje!

Dovoljujem si Vas opozoriti na svoje veliko skladišče oglja, drv, premoga in koka v ulici S. Zaccaria števil. 1 (mej ulicama Chiozza in Farneto).

Ker izdelujem od navedenih predmetov nekatere na lastno režijo, nekatere pa sem si nabavil pod najugodnejšimi okolnostmi, prepričan sem, da vas zamorem v vsakem obziru zadovoljiti.

Jamčim za točno postrožbo in pošteno vago ter se priporočam z vso

udanostjo

Yekoslav Grebenc.